

Henrik Zaregon Arnstad

Slutuppgift, "Att handleda självständiga arbeten"

Södertörns högskola – HT25/VT26

Handledning, makt och disciplinering

Inledning

Denna uppsats utgår från en auskulterad handledningssituation då en lärare på Södertörns högskola handledde två studenter (den fullständiga transkriberingen av handledningen bifogas som bilaga).

Teoretisk utgångspunkt är att akademisk handledning utgör en form av disciplinering, där syftet är att studenten skall skolas in i den specifika normativitet som utgör akademisk diskurs; det vill säga en form av biopolitisk makt där studenter transmogrifieras till *akademiker*. Filosofen Michel Foucault beskriver biopolitiken enligt följande:

Människokroppen ingår i ett maktmaskineri, som undersöker, bryter sönder den och sätter ihop den på nytt. En "politisk anatomi" som i samma mån är en "maktmekanism" håller på att uppstå. Den redogör för hur man skall kunna få grepp om andras kroppar, inte bara för att få dem att göra det man önskar utan för att få dem att gå tillväga som man vill.¹

Handledning utgör därmed en "fördelning mellan en positiv och en negativ pol; hela uppförandet hamnar inom området för goda och dåliga betyg" och blir därmed en form av straffräkenskap.²

Min analys avser att studera den auskulterade handledningen och därmed handledarens, maktstrategier, vilka yttrar sig i val av handledningsmodell samt rent praktiskt i företeelser som beröm, frågor, uppmaningar och krav. Slutligen kommer produktionen av "självständighet" hos studenterna att diskuteras utifrån detta begrepps maktrelation till den disciplinering som studenterna genomgår.

¹ Michel Foucault, *Övervakning och straff* (Lund, 2009), sid 140.

² *Ibid.*, sid. 181.

Uppsatsskrivande som identitetsproduktion

Enligt Dysthe³ har akademiskt uppsatsskrivandet ”*traditionally been considered one of the skills students are supposed to possess when they entered academic life*” när de socialiseras in i det akademiska samfundets disciplinära kultur.⁴ Med andra ord utgör handledning en identitetspolitisk pedagogisk process som syftar till att producera akademisk yrkesidentitet hos studenter. Handledaren utgör – såsom individ och akademisk varelse – det akademiska föredöme som studenterna förutsätts försöka efterlikna. Detta försanthållande uttrycktes omedelbart i handledningsmötet jag auskulterade då handledaren inledde handledningen med följande ord:

Vi gör precis som vanligt, ni berättar hur långt ni har kommit, vad planen är och om det finns några hinder. Så ska jag göra mitt bästa för att sprinkla *den vise mannens visdom* över ert arbete [förf. kursivering].

Dysthe skiljer mellan tre modeller av handledarstrategier:

1. **The teaching model** describes a traditional teacher-student relationship defined by an emphasis on asymmetry, status difference, and dependency.
2. **The partnership model** is more symmetrical: the student's thesis is seen as a joint project [mellan handledare och student, förf. anm.].
3. **The apprenticeship model** is characterized by the student's learning by observing and performing tasks in the company of the supervisor. The student and the supervisor may be involved in a joint project, but there is no doubt about who is the master

I handledningen jag auskulterade pendlade handledaren mellan modell 1 samt modell 3. Men oavsett vilken av Dysthes tre strategimodeller som en handledare väljer kvarstår syftet; att biopolitiskt producera önskvärd identitet hos studenterna i syfte att disciplinera dem inom den normativa akademiska miljön. Gustavsson-Eriksson skriver att handledning handlar om att förmedla ”akademiska konventioner”; en disciplinering som sker via lär- och skrivprocessen.⁵

³ I denna uppsats kommer jag att hänvisa till kurslitteraturen endast via författarnas efternamn.

⁴ Dysthe, O. (2002). ”Professors as mediators of academic text cultures: An interview study with advisors and master's degree students in three disciplines in a Norwegian university”. I. *Written Communication*, 19, sid. 495.

⁵ Gustavsson, S. & Eriksson, A. (2015). ”Blivande lärares frågor vid handledning – ’Gör jag en kvalitativ studie med kvantitativa inslag?’”. I: *Pedagogisk forskning i Sverige* 20 (1–2), sid. 84.

Beröm, frågor, uppmaningar och krav

Handledaren jag auskulterade hade en tydlig samtalsagenda med explicita punkter; (1) studenternas redogörelse, (2) det fortsatta arbetet, (3) disposition, (4) eventuella problem. Dessa punkter utgjorde grund för handledarens bedömning under handledningstillfället, samtidigt som handledaren höll en låg profil och merparten av samtalet med de bägge studenterna utgjordes av de senares diskussioner, där de själva resonerade sig fram till svar på tankegångar, varpå handledaren återkopplade (*feed-back*) på studenternas vedermödor.

Enligt Hattie-Timperley är återkoppling ”*among the most critical influences on student learning*”.⁶ Det är via återkoppling som handledare bekräftar eller underkänner huruvida studenternas arbete är normativt godtagbart inom akademisk diskurs. Rent praktiskt sker detta ofta via explicita bekräftanden i formen av *beröm* – varpå följer att *frånvaron av beröm* blir en form av implicit underkännande (dock mindre kraftfullt än explicit kritik).

Magnusson-Zackariasson skriver att beröm kan ses som en formativ och framåtblickande bedömning men att det också finns ”en implicit asymmetri i detta att ge beröm i en institutionell kontext som akademien genom att den som berömmar gör detta utifrån en auktoritetsposition”.⁷ Därmed är även beröm en del av den biopolitiska disciplinering som studenten genomgår vid handledning. Denna form av disciplinering anknyter till Foucaults definition av modernitetens produktiva makt, enligt vilken makt utövas i samarbete med de underordnade. Sådan makt föredrar positiva incitament framför negativa; moroten anses mer effektiv än piskan, så att säga.⁸

I mitt exempel arbetade handledaren återkommande och medvetet med beröm via utlåtanden som ”mycket smart”, ”mycket klipskt” och ”det låter ju väldigt bra” när studenterna agerat enligt vad handledaren ansåg vara normativt kvalitativt. Handledarens beröm uppskattades av studenterna (exempelvis via uttalandet att det var ”kul” att få beröm). Ett exempel på frånvaro av beröm var när handledaren gav omdömet ”kanske en lösning” angående ett studentresonemang; en implicit kritik som studenten omedelbart uppfattade och bekräftade med orden ”men jag har liksom kommit bort lite från det”. Dessa konkreta exempel på handledning via beröm respektive icke-beröm illustrerar effektiviteten hos denna maktstrategi som metod för disciplinering av studenter.

⁶ Hattie, J. & Timperley, H. (2007). ”The power of feedback”. *Review of Educational Research*, 77 (1), sid. 102.

⁷ Magnusson, J. & Zackariasson, M. (2020). *Handledning i praktiken: Om studenters självständighet och akademiska litteracitet*, sid. 147.

⁸ Se exempelvis Magnus Hörnqvist, *En annan Foucault: Maktens problematik* (Stockholm, 2012).

I övrigt använde handledaren i mitt exempel frågor – i betydelsen kontrollfrågor – för att säkerställa att studenterna arbetade som han ansåg önskvärt. När dessa kontrollpunkter var avcheckade var handledaren nöjd och avslutade handledningen.⁹ Angående studenternas frågor gav handledaren explicita svar som inte gav utrymme för diskussion. När studentfrågorna tystnat gick handledaren raskt vidare till nästa punkt på dagordningen, vilket exempelvis syns i en del av handledningen, då handledaren sade:

Några frågor? Nej. Då tar vi nästa man till rakning.

Med tanke på att de bägge studenter som handledes var kvinnor blir uttalandet ännu tydligare som implicit maktmarkering av handledaren.

Angående *uppmaningar* och *krav* arbetade handledaren aktivt och forcerat kortfattat (handledningen skulle utföras ”kort och kärnfullt”) med dessa dimensioner då han tydligt utgick från en checklista, där han bockade av de fordringar han hade visavi studenterna. Handledaren kontrollerade ”dispositionen som vi tog upp varje gång” och fortsatte enligt följande angående nödvändigheten med att studenterna producerade en normativ uppsatsdisposition:

Ni kommer ju tacka er själva att ni börjar den processen tidigt, så att säga. För då är den här skrivväggen inte alls lika hård, utan man doppar medicinen i honung och sväljer den. Så kommer det liksom glida med under hela processen.

Handledaren var även explicit tydlig med krav på att studenterna måste förbereda nästa steg i uppsatsarbetet (”Vad händer härnäst?”, ”Vad är planen för kommande?”, etc.).

Självständighet

Ett av de mest centrala och betydelsefulla begreppen när det gäller högre utbildning är självständighet, skriver Magnusson-Zackariasson.¹⁰ Att högskoleundervisning har som mål att producera ”självständiga” studenter påpekas återkommande både i myndighetstexter samt i lärandemål i kursplaner¹¹ samt i kurskriterier avseende betyg. Dessa ständiga och explicita förväntningar på självständighet är dock inte oproblematiske. Dysthe påpekar att

⁹ Vilket handledaren ganska bryskt meddelar genom att berätta att han är sjuk; ”jag ska väl ta och bädda ner mig igen och kurerar min bunkersjuka”.

¹⁰ Magnusson, J. & Zackariasson, M. (2020). *Handledning i praktiken: Om studenters självständighet och akademiska litteracitet*, sid. 31.

¹¹ Magnusson, J. & Zackariasson, M. (2020). *Handledning i praktiken: Om studenters självständighet och akademiska litteracitet*, sid. 32.

det finns en latent konflikt mellan ”*the academic ideal of fostering critical and independent thinkers*” och handledning av studenter:

*The issue of freedom versus control bears both on the disciplinary identity supervisors want to foster in their students and on the ways students interpret their supervisors’ interventions and negotiate their own goals.*¹²

Ur ett maktteoretiskt perspektiv fungerar dock idealet om ”självständighet” hos studenter utmärkt eftersom disciplineringsens effektivitet vilar på att individerna aktivt deltar i processen; det är de som utsätts för makten som själva har att genomföra önskade förändringar. Genom att bädda in makten i en akademisk-social struktur som handledning väddar makten till individens uppfattning om sitt eget självbestämmande – det vill säga ”självständighet”.

Maktens taktik är därmed både auktoritär och lyhörd. Genom att en handledare finjusterar varje students rangplacering kan makten belöna alternativt bestraffa. ”Principen är enkel; det ska vara lätt att klättra och lätt att halka ner”, skriver Magnus Hörnqvist.¹³

Handledningens disciplineringsprocess utgör med andra ord en dialog mellan handledare och student där retoriken om ”självständighet” blir den bärande maktstrategin. Detta oavsett om självständighetsbegreppet utgår från studenten (som ”förväntas agera självständigt”) eller om det utgår från handledaren som ”öppnar för och möjliggör självständighet”, för att tala med Magnusson-Zackariasson.¹⁴ Maktutövningen är i bägge fallen ett diskursivt samspel mellan makten (handledaren, lärosätet, statsmakten, etc.) och den underlydande studenten. Studenten har i denna situation att agera ”självständigt” – inom de givna ramar som makten producerat och upprätthåller. Om studenten agerar innovativt inom detta regelverk belönas hen men om hen inte respekterar, uppfattar eller begriper regelverket blir resultatet istället bestraffning. Systemet bygger därmed på att studenten implicit uppfattar hur disciplineringen går till och att kravet på ”självständighet” i själva verket utesluter självständighet.¹⁵

¹² Dysthe, O. (2002). ”Professors as mediators of academic text cultures: An interview study with advisors and master’s degree students in three disciplines in a Norwegian university”. I. *Written Communication*, 19, sid. 537.

¹³ Magnus Hörnqvist, *En annan Foucault: Maktens problematik* (Stockholm, 2012), sid. 74.

¹⁴ Magnusson, J. & Zackariasson, M. (2020). *Handledning i praktiken: Om studenters självständighet och akademiska litteracitet*, sid. 37.

¹⁵ Detta förhindrar förvisso inte produktionen av god vetenskap, men det är en annan fråga.

Slutdiskussion: Att handleda ”självständiga” arbeten?

Sedan de första forntida statsstaternas uppkomst har stater ansett det nödvändigt att blivande eliter – vars kommande uppgift var att hantera, administrera och förvalta samhället inom sfärerna statskonst, krig och religion – på något sätt erhöll adekvat utbildning. Sedan dess har en multitud av idédrivna aspekter existerat angående pedagogik under historiens gång. Exempelvis nämner idéhistorikern Anders Burman följande:¹⁶

1. Vilken uppfattning av samhället och i synnerhet skolan och utbildningssystemet kommer till uttryck inom pedagogisk filosofi.
2. Vilken syn har pedagogiken haft på människor i allmänhet och på studenter i synnerhet.
3. Vilken kunskapsuppfattning och bildningsideal har existerat – vad skall det uppväxande släktet lära sig i skolan.

Utifrån dessa perspektiv är undervisning inom universitets- och högskoleväsendet en form av fostran, indoktrinering och disciplinering av nationens akademiska pretender, vilka i framtiden förhoppningsvis ska verka som särskilt ansvars-kännande samhällsmedborgare. Utbildning är enligt detta synsätt detsamma som maktproduktion. Statsmakten är synnerligen intresserad av utbildningsmiljöer eftersom dessa lämpar sig för påverkan, indoktrinering och disciplinering av medborgare i formbar ålder. Pedagogiska miljöer syftar inte enbart till att producera utbildning utan vill även producera välutbildade medborgare med värderingar som anses positiva, gynnsamma och värdefulla inom den för tillfället gällande ideologiska normativiteten.

Samtidigt har idén om utbildning glorifierats och blivit central för existentiell-filosofisk idealisering av någonting universellt och mänskligt eftersträvansvärt; *bildning*.¹⁷ Bildningsbegreppet är en rik och komplex företeelse som definierar själva den mänskliga målsättningen med utbildning.¹⁸ Universitetsmiljön förväntas ge studenterna mer än enbart specifika kunskaper – processen att fostra *akademiker* kan beskrivas som en identitär disciplineringsprocess. Bildningsidealet skapar, enligt denna uppfattning, disciplinerande lärosäten som resulterar i konformitet gentemot externa regler och auktoriteter.

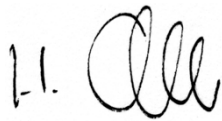
¹⁶ Anders Burman, *Pedagogikens idéhistoria* (Lund, 2029), sid. 13f.

¹⁷ Särskilt inom den akademiska medelklassen gav *bildning* status. Men även inom överklassen och arbetarklassen ansågs bildning vara någonting positivt (exempelvis i Sverige grundades 1912 *Arbetarnas Bildningsförbund*, ABF).

¹⁸ Jesper Sjöström, Ingo Eilks, ”The Bildung Theory — From von Humboldt to Klafki and Beyond”, *Science Education in Theory and Practice* (2020), sid. 55.

Det existerar förvisso inget motsatsförhållande i att vara en god handledare respektive medvetenhet om att arbetet som handledare förvisso är detsamma som att utöva biopolitisk och disciplinerande makt. Jag skulle till och med kunna argumentera för motsatsen; att inte helt begripa vad man håller på med som handledare är – möjligen – detsamma som att vara en mer eller mindre dysfunktionell handledare.

Stockholm, 27 april 2026

A handwritten signature in black ink, consisting of the initials 'H.Z.' followed by a stylized, cursive name.

Henrik Zaregon Arnstad, fil.mag.

Avdelningen för medieteknik

Södertörns högskola

Bilaga: Transkribering av handledning

Digitalt videomöte mellan handledare och två studenter (26 mars 2026)

Texten nedan har anonymiserats och kännetecknande formuleringar som riskerar avslöja personernas identiteter har därför redigerats. Redigeringar markeras med VERSALER.

Personer:

Handledare nedan benämnd H samt studenterna nedan benämnda S1 och S2.

[00:00]

H: Vi ska därför försöka hålla det här kort och kärnfullt. Vi gör precis som vanligt, ni berättar hur långt ni har kommit, vad planen är och om det finns några hinder. Så ska jag göra mitt bästa för att sprinkla den vise mannens visdom över ert arbete. Varsågod.

S1: Kan jag börja eller? Eller vad känner du?

H: Du kan börja, det blir jättebra.

S1: Ja, det känns som att det var länge sedan vi hade handledning.

[00:38]

S1: Så det känner jag att det har funnits. För det senaste var det väl att jag faktiskt började jobba på prototyperna och så. Och då var det ju då det här med att jag ville göra en prototyp som följde BEGREPP och en som inte gjorde det. Och sen se ifall den som inte följer det kanske också kunde uppfylla en annan typ av användbarhet. Eller tillgänglighet och hur det fungerar. Så jag satt och verkligen lusläste BEGREPP och gjorde ett stort spreadsheet på vad som faktiskt hade funkat i BEGREPP och sånt. Och sen satt jag och läste källor och tidigare forskning.

S1 (forts): Jag fick en liten kris förra veckan när jag insåg att det här ämnet är ju redan väl utforskat. Jag satt på BEGREPP och bara kände att det var studie efter studie som visar det här och som visar att ja... Så jag fick lite så... Jag kände att jag vill ändå prioritera det här kunskapsgapet någonstans och försöka göra det genuint. På ett sätt som fortfarande gör att det känns intressant att kolla på. Och jag fattar att det finns ju inga helt nya idéer. Men då satt jag ändå och funderade på ifall jag kunde tweaka det som jag redan hade. Alltså både det materialet i källor och i prototypen och i just den kartläggningen av BEGREPP.

S1 (forts): Så i typ fredags eller måndags eller något sånt så bestämde jag mig väl för att min plan nu är att göra två prototyper som båda följer BEGREPP. För att det är så pass, alltså jag skulle säga att det är 80 procent av BEGREPP som inte går att implementera genom BEGREPP. För att så mycket av den hamnar på kodsidan. Så att min plan nu är att göra två prototyper som båda följer BEGREPP men som gör det på olika sätt. För att BEGREPP inte har specifikationer kring typ färgharmonier. Och de har inte specifikationer kring allmänt känslan av visual coherence utan de pratar lite om det men det är absolut inte en fundamental del av det men det tror jag verkligen är en fundamental del av känslan av tillgänglighet det här med visual coherence och aesthetic harmony pratar jag då också om någonstans så jag har ändrat min fråga men det är egentligen samma grundmaterial men då blir det en annan sak som jag kommer kolla på i användartesterna och jag tror att det täcks bättre är min tes. Det går ju lika bra att titta på någonting som inte är med i BEGREPP men som kanske borde vara det.

H: Och då blir det ju också lite att trycka på det här med att även om du följer BEGREPP så finns det mycket sparkrum faktiskt. Och det finns så mycket olika sätt att göra det på. Det finns så mycket olika fallgropar ändå. Så att det också, för jag vill väl lite pressa på att det faktiskt är upp till BEGREPP-designern att göra ett bra jobb. Att det inte bara handlar om att läsa BEGREPP:s punktlista. Mycket smart!

[03:51]

S1: Okej, men kul. För jag blev liksom mer taggad och jag kände mig mer motiverad direkt när jag skiftade fokus lite.

H: För då kan du ju plötsligt beskriva att BEGREPP säger en sak, men det betyder ju inte att designens arbete är slut. En skicklig designer kan fortsätta arbeta med tillgänglighet trots att man följer de här rekommendationerna. Mycket klipskt. Vad händer härnäst?

S1: Jag fortsätter jobba med prototyperna. Det var lite så att det var genom diskussioner och lite småpilot-testning som jag insåg att det här inte höll också. Så jag tänker att jag ska fortsätta med prototyperna, får se om jag hinner ett officiellt pilottest innan torsdag, nästa torsdag. Annars blir det nog på fredag, så det är min plan för nästa vecka.

H: Och under tiden, dispositionen som vi tog upp varje gång.

S1: den börjar komma på plats, saker händer. Den har gått ganska bra faktiskt.

H: Ni kommer ju tacka er själva att ni börjar den processen tidigt, så att säga. För då är den här skrivväggen inte alls lika hård, utan man doppar medicinen i honung och sväljer den. Så kommer det liksom glida med under hela processen.

S1: Ja, och helt enkelt så var det ju typ uppsatsen som fick mig att byta fråga. För att jag insåg att uppsatsen inte höll.

H: Vilka problem?

S1: Jag vet faktiskt inte om jag har några konkreta. Jag kände att jag hade mycket problem förra veckan. Men nu har jag känt att det känns bättre. Nej då så. Inga problem, inga problem.

H1: Några frågor? Nej. Då tar vi nästa man till rakning.

[06:14]

S2: Yes. Jag kan väl säga att jag är typ lite samma dilemma som S1 har varit. Alltså just det här med forskningsgapet. Jag, alltså i början så ville jag ju liksom kolla mycket på BEGREPP och hur det liksom är en lösning för att göra gränssnitt kognitivt tillgängliga.

H: Kanske en lösning, kanske en lösning.

S2: Men jag har liksom kommit bort lite från det och började fokusera mer på hur man designar ett BEGREPP utan att det adaptiva är en del av det. Och då, alltså det finns ju forskning på vad som skapar BEGREPP. Men sen är det ju klart, det är mycket forskning som fokuserar på BEGREPP. Jag kollar på BEGREPP på sidan där. Och mycket fokus på informationsmängd och hur användarna hittar rätt information på en sida om BEGREPP. Med all den informationen. Det är alltså en lång sida med mycket att skrolla igenom. Men ja, så jag var lite kluven då i hur mitt forskningsgap kommer fram. Och jag vill ju ändå på något sätt ha med det adaptiva. Men jag vill liksom inte fokusera på det. För att det känns svårt.

S2 (forts): Och det var som att jag hamnat lite ur det, eller vad ska jag säga. För att nu har ju liksom, eller från början har ju min problematisering varit att det görs design som är one size fits all. Alltså universell design som då inte, alltså som ska fungera för alla, men de gör inte det. Och där ligger problemet. Och det var därför jag ville kolla på BEGREPP, för där handlar det om att anpassa till de specifika användarna, alltså individuellt så. Men nu kollar jag ju då mer på... Jag har kollat tidigare forskning om vad det finns för designprinciper för BEGREPP. Och sen så... Jag har gjort två användartester. Och för intervjuerna där då så har jag ju skapat intervju-guiden utifrån vad forskningens designprinciper säger. Och jag har fått in bra data, tycker jag. Jag tycker att de har sagt intressanta grejer. Men nu känner jag mig lite kluven i hur jag ska gå vidare med hur jag kan få in det BEGREPP.

S2 (forts): Jag tänkte då att om det skulle fungera att jag gör de här testerna och sen designar ett nytt gränssnitt baserat på insikterna från vad deltagarna säger och vad forskningen säger att det finns för designprinciper och testar den nya designen då med samma användare. Och de delar av, alltså de funktioner eller de designdelar som användarna tycker är, där de upplever samma typ av BEGREPP, alltså att det ger förbättrad BEGREPP, de delarna kan då eventuellt ses som designprinciper för framtida gränssnitt att använda sig av. Medan de funktioner eller delar som användarna inte tycker, eller som de inte har samma upplevelse av, att någonting funkar bättre för en av deltagarna men kanske inte för den andra, då skulle en lösning på det i så fall kunna vara adaptiva designprinciper. Låter det bra?

H: Det låter ju väldigt bra. Där har du ju också en bra story, en röd tråd genom texten. Att jag har undersökt det här, jag har undersökt det här. Och det visar att vissa saker verkar vara universella. Så man ska fundera på om det ska ingå i allmänna BEGREPP. Mellan andra saker, kanske bara enstaka eller ett fåtal tyckte var intressant, då är det kanske material för BEGREPP tänkande i framtiden.

[11:23]

S2: Okej, så då kan man lägga upp det så, att kritiken finns där att universell design funkar inte för alla, men då testar jag det. Det funkar inte maximalt för alla?

H: Ja, precis. Och kanske hitta då att de här delarna funkar för personer med BEGREPP då. Och de här delarna funkar inte för alla personer som har dyslexi. Och då är det BEGREPP-designprinciper kan vara en lösning till det.

S2: Okej, ja men vad bra.

H: Vad är planen för kommande?

S2: Planen är att fortsätta med använda tester. Och jag har försökt att, eller håller på att transkribera de två som jag gör. Bara så att jag också får ut lite nyckelinformation om vad de säger. Jag har ett hum om att de säger liknande saker eller om det skiljer sig mycket. Sen börjar jag skriva. Det är svårt att komma igång med det. Framför allt nu som jag inte riktigt vet vilken bana jag ska gå på- eller hur jag ska bygga upp det. Arkeologimetoden. Börjar man skriva dispositionen, sen vad du ska skriva på varje underrubrik och sen långsamt pensla texten. Jag har varit lite fram och tillbaka med forskningsfrågor. Vad skulle du säga är en passande forskningsfråga för mig nu med det som jag har beskrivit?

H: Det du vill koka ihop är någonting som pekar på att du vill genom testning ta fram på vilka sätt fungerar universell design för din grupp och hur kan man informera kommande

BEGREPP design på det här viset. Det vill säga vad kan vi plocka fram som verkar vara bra för v, men inte för alla. Där får du tvinna lite tills du har en fråga som verkar täcka. Hur kan vi via intervjuer, hur kan vi bäst identifiera kommande adaptiv design. Vilka bekymmer uppfattar du just nu?

S2: Ja, men det är väl det jag tänkte på med forskningsgapet. Och forskningsfrågor, så allt det där hör väl ihop lite. Men nu känns det ju mycket mer tydligt. Jag hade en liten dipp igår eller vad man ska säga.

H: Ja men det kan ju lätt bli så där känner jag att man kommer tillbaka lite till starten. Resan är ju en våg så där som förhoppningsvis rör sig stadigt.

[14:47]

S2: Ja, alltså det går ju lite upp och ner. Men det känns bättre nu, som sagt.

H: Mycket bra.

S2: Och sen, just det, jag får bara fråga gällande metoder. Eller liksom själva metoddelen då. För jag är inte djupdykt just i metoddelen i och med att jag har suttit mest med det andra, då. Men låter det rimligt att beskriva min studie som en research through design?

H: Ja, men det är samtidigt en intervjustudie så att säga.

S2: Ja, för jag kollade ju lite på det här med BEGREPP. Det är det ju inte riktigt. Eller hur? För det kändes mer som att det här är att använda tester med strukturerade intervjuer då. Det är själva metoderna. Och sen så är det forskningsansatsen som man i så fall säger är BEGREPP.

H: Okej, ja men vad bra.

S2: Då är jag mer på banan. Då är det jag ska fokusera på.

H: Då folk så får jag tacka för idag. Jag ska väl ta och bädda ner mig igen och kureras min bunkersjuka. Jag har spenderat sju dagar i en bunker under Rovaniemi utan minsta solljus. Och det då blir man inte frisk av. Det kan jag lugnt säga. Jag gör ett utskick kring kommande handledning. Det kan bli så att vi är på onsdagen nästa vecka eftersom det är ju påsk från och med torsdag framåt.